



## "EDINOST"

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.

## "Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.  
za polu leta " 3.— " " 4.50 "  
za četrt leta " 1.50 " " 2.25 "

## Z "Novičarjem" vred:

za vse leto gl. 7.—  
za pol leta " 3.50 "  
za četrt " 1.75 "

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 6 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — "Novičar" pa po 2 nov.

# EDINOST

Oglas in oznaka se računajo po 8 nov. vsakega v petih; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.  
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazze Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano/ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnništvo Piazze Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinost je moč.

## Pri čem smo?

III.

(Glej štev. 61. in 62.)

Uljudnost zahteva uljudnosti: kakor je bil njeg. ekscelencija g. namestnik sama uljudnost v svojem nagovoru do na novo izvoljenega župana Tržaškega g. Pitterija, tako se je tudi poslednji v laskavih in pristranskih besedah — pri čemer pa seveda ne vemo, ali je ta pristranost izvirala res iz srca, ali pa se je porajala na jeziku — odzval pozdravu g. namestnika. Ali bodi si kakor hoče: ako sodimo stvar po nje vnanjosti, priznati moramo, da je bilo dne 25. julija obnebeje, spenjajoče se nad odnošaji mej vlado in mestnim zborom Tržaškim, čisto kakor ribje oko in zlati žarki nekalgjenega soglasja sipali so se na odlično gospódo, zbrano v mestni dvorani: naše „zlovoljno“ oko ni moglo zapaziti ni najmanjšega oblaka na horizontu mestnem. Človek je moral nehote misliti na muhasto aprilovo vreme: razpršila se je kar naenkrat nevihta, v trenutku so se poizgubili črni in grozozonski oblaki. Ako bi bili vremenski proroki, uganili bi morda, od katere strani je potegnil veter, ki je povzročil to nepričakovano in za marsikoga blagodejno izpremembo; ker pa nismo proroki, zadovoljiti se moramo s tem, da konstatujemo to, kar je.

Govor gospóda župana ni bil dolg, a je bil velepomemben, a čemer pa nismo hoteli reči, da nas je presenetil ni najmanj. Iz županovih ust pričakovali smo to z apodiktčno gotovostjo in čudom bi se bili čudili, dá: strmeli bi bili, da nismo žuli tega, kar smo čuli. In kaj smo slišali? Slišali smo, da ostane vse pri starem, da gosp. župan in žnjim vred naš slavnim mestni zbor hočeta nepremišljeno hoditi po istih potih, po katerih je hodil prejšnji, po slavni vladi na senzacijonelen način raspuščeni mestni zbor. To je jasen program, ki nam je je povedal na ves glas, pri čem da smo mi Tržaški Slovenci. Zaključili so nam z Dantejem: Lasciate ogni speranza! Da smo udani fatalizmu, veri v usodo, pometati bi morali orožje v koruzo

## PODLISTEK.

### Pesmi brez imena.

Priobčuje Ivan Fajdiga.

VII.

Povabljen sem na neko veselico, — težko se odločim, da bi šel, kajti veselico prirejajo tuji, hudi nasprotniki naše narodnosti, našega ljudstva. A iz prijaznosti do gospodarja se odločim in grem.

Dvorana bila je že krasno razsvitljena, — duh cvetja in omamljive vonjave parfuma puhtele so mi nasproti, ko ustopim: zbrano bilo je nebrojno najodličnejšega občinstva, prvi krogi domače stolice vrela so, spojeni od radosti, v električni svetlobi.

Blesk ženskega lišpa, krasota njihovih poluodkritih doprsij in žarni, ljubezen in strast iskreni pogledi, in ob enem toplota, ki je puhtela iz teh teles, vse to omamilo me je skoro za prvi hip, da bi bil zarudel in sramežljivo pobesil oči, da se ne spomnim svoje socialne veljave in one žive resnice, ki pravi: „ne kaži kar psu svoje zadrege,

ter opustiti trdi boj. — brez u pa z m a g e. Ali k sroči, da ne verujemo v usodo, ampak v jednega pravičnega Boga, ki kraljuje nad oblaki, in ki ne dopušča, da bi krivica definitivno zmagala nad pravico. Mi verujemo v onega Boga, ki ne dopušča, da se ukorenini na svetu „pravica močnejšega“, ampak hoče jednako pravico — za vse!!

Oprti na to vero v večno pravičnega Boga ne zdvajamo, ampak odganjamo od sebe vsakršno malodušnost. In zato nas ni poparil prav čisto nič neprijazni in nadaljne boje napovedujoči nam odmev iz mestne palače z dne 25. julija.

Pojem kulture se dandanes zlorabi neusmiljeno. Mi bi rekli, da svetovna kultura ne pozna narodnosti, da je skupna last vseh napredujočih in tekmujočih narodov, kajti neovrtna istina je, da so narodi, odkar svet obstoji, drug drugemu odstopali svojo kulturo, z bok česar vidimo v vsaj zgodovini človeštva narode, kako so vstajali, popenjali se in dosegli vrhunce svoje slave, zopet padali, prepuščajoč odlično svoje mesto drugim narodom. In ker imajo vsi ti narodi delež pri tej „kulturi“, zdi se nam abotno, govoriti o izključno grški, latinski, nemški, in taki tudi — italijanski kulturi. Zlasti Italijanov, to je naroda, ki stoji na odličnem mestu glede številca analfabetov (ljudij, ki ne znajo ni čitati ni pisati), ne moremo razumeti, da imajo vedno polna usta svoje „italijanske kulture“; pomisliti je vender, da glavni znak prave kulture sta pravica in človekoljubje, dočim je ona „kultura“, katere vzduh moramo dihati va-se mi Primorski Slovenci dan na dan, nasilna in po takem v strogem protislovju s pravico in človekoljubjem.

In to svojo „kulturo“ hočejo tudi v bodoče braniti gospóda v mestni hiši, kakor so nam povedali dne 25. julija. Oni hočejo imeti torej po vsej sili tisto svojo „kulturo“, ki pa je v resnici le žalostna karikatura prave kulture! Svobodno jim! Tem nujnejša je dolžnost nam Slovincem, tem odločneje braniti tisto pravo kulturo, katere glavna znaka sta — pravica in človekoljubje. Oni, ki imajo

svoje boječnosti, ako hočeš, da te ne popade!“ . . .

Orkester zaigra komad mazurki in dvorana zagrmí pod težkimi v plešu dirjajočimi telesi.

Stisnem se v kot — kajti namenil sem se, ne udeležiti se plesa — ter opazujem pred menoj vrvoče življenje.

Kako je to kipelo! Kako je gorelo od strasti in divjega hrepenenja — dá, iz teh očí je besnela vsa ona brezsrčna, krvoločna pohotnost, ki označuje nasprotnike naše, ki jih dela nasprotnikom našim! V tem trenutku sem zrl posebljenost one brezsrčnosti, ki dela sovraga zmožnega najljutejših činov nad narodom slovenskim, da mu ne branijo zakoni . . .

In ples se kakor ostantativno pomiče proti meni in kakor nehote odmičem se mu jaz ob steni v skrajni konec dvorane — nekako zlobno in škodoželjno sipljejo se na-me pogledi plesočih in konečno obrneno je slednjega oko le na — me . . . tedaj pa mi vzkipi pogled v nasprotni konec plesišča, uprav nad glavo orkestra

moč v svojih rokah, nam kličejo „Lasciate ogni speranza!“ — pozivljajoč nas, da se ujamemo brezpogojno „italijanski kulturi“, češ, da nas ne rešijo vsi naši napori.

Počasi, počasi, gospóda! Vi precejnujete svojo moč! Moč, ki jo imate v rokah, nima svojih kalí v vas samih, v vaših duševnih čednostih in v večji vaši kulturi, ampak srečo imate, da že leta sem brije za vas ugodna sapa, katere vam razganja oblake ter provzroča, da se vam neprestano smehlja prijazno nebo ter pošilja doli blagodejne žarke svoje na vašo strobnelo in preperelo „kulturo“, dá se more ta pokveka vzdržati na silo. Ali sreča je opoteča: vreme se zasude danes ali jutri — to je tako gotovo, kakor je Bog v nebesih — sapa si ubere drugo smer, in jasno postane tudi naše nebo!!! In takrat bodete morda obžalovali, da ste nas prezirali in zanikovali, jednostransko bianč tisti nestvor, kojemu pravite vi „italijanska kultura!“ Številke govore! Slovenci v Trstu in okolici sestavljajo tretji del vsega prebivalstva, to je fakt, katerega ne more utajiti g. župan Tržaški in vender ne zine ni besedice o pravicah tega slovenskega življa, dá, niti dobrohotna besedica mu ne zdrane z jezika. V navdušenju za svojo kulturo, pozabil je v svojem nastopnem govoru na slovensko narodnost jedne tretjine podrejenega mu prebivalstva. Gospod župan je rekel koncem svojega govora, da mu je „naš jezik italijanski“ najavetejše pravo in najstarejši zaklad. Proti temu nimamo česa ugovarjati, ali kot pameten in pravičen župan ne bi bil smel pozabiti, da oni tretjini prebivalstva, pripadajoči slovenski narodnosti, je istotako jezik „najavetejše pravo in najstarejši zaklad“. Kar je ljubo v sijajni mestni hiši, to je drago tudi v borni kóbi okoličanski. Ali ni tako, gospod župan?

Gospóda so nam pojasnili, kaj nam je pričakovati za bodočnost, povedali so nam, pri čem smo. Zagotovljeni naj bojo, da smo vzeli na znanje njihovo izpoved. Samo naj se ne udajajo praznim nadam, da so s tem dosegli kaj za svojo „kulturo“. Te kulture, ki izključuje naše pravice in ves naš narodni obstanek, ne pripoznamo Slovenci nikdar!

in ondi gori pod stropom zagledam grdo, ostudno pošast.

Krvaso rudeče polti je njeno truplo in črne so njene ostre peroti, katere drži široko, kakor na vzlet, razprostrte, a glava je podobna pasji, le, da jej moli iz grozovitega gobca strašno goreče želo in ostri kremplji blišče se kakor od mokre krvi.

In vsa ta pošast, o kateri se mi dozdeva, da je porojena iz sopara, puhtečega iz sovraštva plesalcev do Slovanov, meri doli na-me: nje arpi pogled obrnen je na moje lice; in že se požene raz svoj sedež, da plane na-me — v tem hipu pa mi nekdo ob rameni zašepče: „Ne kaži psu svoje zadrege, svoje boječnosti, ako hočeš, da te ne popade!“ in kakor bi trenil, planem od stene naravnost med plešoče.

Ondi na rudeče baržunastem sedalu, vsa kipeča od stoprav izvršenega plesa, sedi prekrasna hči najhujšega nasprotnika Slovanov. Njene svitle prsi se dvigajo kot burno valovje morja in jedina še cvetka med čipkami njenega krila plapolje nad

## Okolica in mesto.

Vsakdo, komur so le kolikor znane razmere po drugih večjih mestih, pripoznal bode, da so v Trstu v primeri z drugimi svetovnimi mesti hrana in stanovanja veliko dražji nego drugod. Navlače okolnosti, da je Trst združen po parnikih in po železnici z bližnjo viaorodno Istro in Dalmacijo, da je obkrožen z vinorodno okolico ter da uživa vsakoršnih olajšav po železnicih in parnikih, je tu vino enako drago kakor na Dunaju in po mestih, ki morajo vino od daleč privvažati.

Istotako je s stanovanji. V Trstu se mnogo zida ter so nove stavbe celih deset let oproščene davka, vendar so tu stanovanja mnogo dražja nego v Gradcu in skoraj bolj kot na Dunaju. Nič na boljšem nismo pri živem, kajti razne jestvine so tu enako drage ali še dražje kot v večjih notranjih mestih, čeprav je tu skladišče in izkrcevališče živeža za dober del Avstrije.

Kdo je temu vzrok? Časniki sploh in ljudstvo samo toži nad ogromnimi davki in pristojbinami, bodisi državnimi bodisi občinskimi.

Prva nas je po odpravi proste luke oblagrovala z zaprtim užitninskim mestom ter pobrala v isto mesto dober del skalovite in borne okolice, kjer živé okoličani trpini ne imajo družega posestva razun svojih pridnih rok, sakajene kože in peči zemlje, katero obdelujejo, da si z letnim vinskim pridelkom (v vrednosti od 50 do 100 gl.) nekoliko pomorejo; mesto je pa vlado še prekosilo zahtevajoč od nje občinskih doklad v istej meri, ali še višjih, nego je državni davek sam, poleg tega je pa občina pobirala in še pobira takozvano „točarino“ — najkrivičnejšo mestno doklado, kakoršne ne pobira nobeno drugo mesto v Avstriji. Ti davki in osobito mestne doklade podražele so živež in bivanje v Trstu na nečuden način.

Po prizadevanju našega poslanca Nabergerja se z novim prihodnjim letom odpravi toli sovražena točarina. Tedaj bode vender enkrat smel tržaški krčmar prodajati vino, ne da bi bil pod vednimi kon-

njimi kot osamljeni čolnič v morskem valovju, penečem se v viharji . . . oostro-milome pogleda in se privije mojemu telesu . . . mazurka zadoni z nova in z nova zagrmí dvorana pod težo vrtečih se teles. — A skoro poneha grom in jaz sam se svojo divno plesalko ostanem sredi dvorane. Toda kot zbesnela vrtiva se midva, — od sten sem pa hrumi glasno priznanje in ploskanje: „Bravo, bravo! glejte Slovana! Tako pleše Slovan!“ čuje se burni vzklik. Naposled pa obnemore plesalka v mojih rokah in me prosi odmora — — — premnogo je že plesala! — —

Pripeljem jo k njenemu sedalu in iz njenih očí nasproti mi sije mili žarek, ki je tiha hvala zmagovalcu . . .

A ona pošast?

Izginola je in na njenem mestu zrl sem krasno amoreto, ki je smehljajočim licem mi izkazovala tiho ploskajoč priznanje . . .

„Ne kaži psu svoje zadrege, svoje boječnosti, ako hočeš, da te ne popade!“

tolami občinskih dacarjev. Bilo je upati, da pade cena dobremu vinu v Trstu vsled znižanih priklad. Vsi so se že veselili. Ali človek obrača, a mestni magistrat tržaški obrne — po svoje.

Zajedno z odpravo proste luke, a tembolj po odločeni odpravi točarine jeli so se na magistratu jeziti, cviliti in javkati, da s sedanji dokladi ne morejo izhajati ter so v par letih prigospodarili celega pol milijona z gube misleč, kedar vlada uvidi, da se bližamo prepadu z našo mestno upravo, morala boe odmekniti ter nam dovoliti novih doklad. Dokazali so na tak način, da tiči mestna občina v ogromnih dolgovih, iz katerih jej ni pomočka, ako jej vlada ne pomore. Kaj poroče plačujoče ljudstvo — to Lahonom ni mar, da le glasuje za nje ob volitvah: za upravo z občinskim denarjem namreč, za njega porabo v poitalijančevalne namene, za nagrade dvomljivih zaslug, za plačevanje nepotrebnih uradnikov, kapovil, komisarjev, biričev itd. — za to skrbé že samil V tej slepoti, ne da bi poslušali glas skrbnih in za deželo vnetih mož — okoličanskih poslancev, koji so jih svarili, naj vendar ne nalagajo novih doklad, temveč gledajo naj, da pokrijejo sedanjo zgubo z dobrim gospodarstvom in štedljivostjo — na enake modre nasvete se niso niti ozirali ter kakor jedna duša obravnavali in brez premisleka določili nove doklade na najpotrebnejše stvari. Namesto prejnjé točarine, vdobimo — ako se ta zaključek potrdi — po novem letu povišanje na vino za 2 gl. 40 kr. na vsak hektoliter ter povišanje davka na pivo in meso.

Takozvani „konservativni“ poslanci, ki so ob času volilnega boja obečali volilcem, da jim boe pred vsem skrb za ubozega občana in torej za znižanje doklad, glasovali so s progressovci navzlic okolnosti, da je celo vladni komisar oporekal novim dokladam ter nasvetoval druge pravičnejše!

Najbolj boe po novih dokladah prizadet itak siromašni slovenski okoličan v področju užitninske érte. Spodnjega okoličana edini pridelek je par vedrov vina na leto. Od tega moral je dosedaj plačevati, ako ga je sam povžil, 7 gl. 40 kr.; če ga je pa nastavil ter na drobno razpečal, moral je poleg tega plačati še 15% od prodajne cone. Plačeval je torej za razprodajo okolu 10 gld. od hektolitra, a 7 gld. 40 kr., ako ga je porabil za-se. Odsihdob boe pa od vsega svojega pridelka moral plačevati 10 gld. 40 kr., torej v zadnjem slučaju, t. j. ako ga sam porabi, treba mu boe odrajtovati 10 gl. 40 kr., torej 3 gld. več nego dosedaj. Ako cenimo pridelek v obsežju užitninske érte na 1500 htl., vidimo, da boe vdobival mestni magistrat vsako leto 96.000 gold. od okolice samo doklad na vinu ali za 45.000 gld. več nego dosedaj brez točarine. Če pomislimo na razne druge doklade, takse in pristojbine, katere pobira občina od nas, ter presodimo troške, koje ima ista na leto z nami, lahko pridemo sami do zaključka, da polni spodnja okolica magistratu blagajne ter mu daje sredstva, da lažje pollaščuje. Okoličani, mi dajemo šibo našim narodnim nasprotnikom, da nas tepejo! Za zahvalo nas nazivajo s „ščavi“ ter slepe, da morajo vsako leto dolagati za naše potrebe, dočim jim je okolica dobra shramba, iz koje zajemajo, da trosijo v svoje potujčevalne namene. — Ako ide tako dalje, pride za sedanjo zgubo pol milijona šé druzega pol, a skladata boe moral tudi okoličan, ne da bi se mu privoščilo niti najpotrebnejših stvari. Šu je čas, da se ganemo: okolica naj zahteva lastno samoupravo, od katere se nam je edino nađejati, da bodemo napredovali v gmotnem in duševnem obziru. Zganite se še za časa, okoličani! kajti:

Kdor zaničuje se sam,  
Podlaga je tujčevi petli!

## Politični pregled.

### Notranje dežele.

Dunajski socijalisti imeli so dné 13. t. m. shod. Njih vodja Hofer izjavil je, da prihodnje jeseni o razpravljanju splošne volilne pravice odpravijo deputacijo k zastopnikom v državno zbornico, med tem ko boe demonstrovalo pred palačo do 100.000 delavcev, energično zahtevajoč splošno volilno pravo.

Praški anarhisti sklenili so napraviti protest proti sklepom socijalistiškega shoda v Zurigu.

V Lincu odprli so v nedeljo, 13. t. m. obrtno rastavo.

V Brnu bila je dné 12. t. m. deputacija čeških meščanov pri deželnem namestniku ter zahtevala, da se odpravijo nemški ulični nadpisi, kajti nemški nadpisi izživljajo prebivalstvo češke narodnosti. Namestnik je odgovoril, da pričakuje v tej zadevi menenje mestnega zastopa.

### Vnanje države.

Prigodom godú srbskega kralja Aleksandra, čestital mu je v ime diplomatov francoski odposlanec. Diplomate bili so povabljeni na dvorni obed. Istega dné bilo je promaknjenih mnogo častnikov; odlikovanja so dobili vojni ministar Gruić, razni višji častniki in poslanci in arhimandrit Dučić. Mnogim obsojenim je bila popuščena kazen.

Srbski ministerski predsednik Dokić je zopet nevarno obolel.

Srbska zbornica odobrila je v drugem čitanju zakon o uvedanju monopola na petrolej, župlenke in na špirit. — Srbija hoče torej po vsej sili napolniti prazne državne blagajne; ako nadaljuje poslanska zbornica srbska tem potem, upelje slednjič še le državni monopol na — zdravi človeški razum!

„Nürnberger Anzeiger“ javlja službeno, da se je princ regent Bavarski odpovedal regentstvu. Vlado prevzame kot novi regent princ Ljudevit.

V Indiji so nastali verski nemiri. Dne 11. t. m. (petek) obhajali so Indijci v Bombaju praznik „Dudara“. Mohomedanci pa se bili zbrani v svojih mošejah, kakor vsaki petek. Svetkovanje Indijcev pa je motilo Muzulmane; razkačeni planejo iz mošej ter se vržejo na Indijce. Mohomedancev bilo je okolu 2008. Ni jim bilo pa zadosti, da so razgurali in ranili več domačinov, vrgli so se tudi na Evropejce. — Verski nered širil se je iz mesta po deželi in izgredi so sedaj na dnevnem redu.

## Različne vesti.

Odbor pol. društva „Edinost“ boe imel svojo sejo prihodnjo nedeljo dne 20. t. m. ob 10. uri predpoludne v prostorih „Del. podp. društva“. Na dnevnem redu boe posvetovanje radi peticije v zadevi užitninske érte, oziroma znižanja vinskega davka. K posvetovanju se povabljeni gg. odborniki njih namestniki, zaupni možje društva in tudi drugi, ki se zanimajo za to zadevo.

Imenovanje. Začasni nadučitelj na učiteljsku v Kopru, gosp. Kožuh, imenovan je stalnim glavnim učiteljem na istem učiteljsku.

Premeščenje. Kanceliat pri okrajnem v Pulju, g. Ivan Sorman premeščen je k deželnemu sodišču v Trstu.

Umrla sta dne 14. t. m. nadškof dr. Zwerger v Gradcu in škof magr. Binder v St. Poeltnu.

V proslavo rojstvenega dné Nj. Veličanstva poziva prvo „Vojaško-Veteransko društvo“ v Trstu svoje ude, da se snidejo k slovesnem obhodu dné 17. t. m. ob 7. uri zvečer na dvorišču velike vojašnice. Tega slovesnoga obhoda udeleže se na predvečer rojstvenega dné Njeg. Vel. tudi druga patriotična društva z godbo in plamenicami.

Dne 18. t. m. snidejo se udje „Veteranskega društva“ ob 7. uri zjutraj na

dvoru velike vojašnice, od koder odidejo z godbo in zastavo v cerkev sv. Antona novega k slovesni sv. maši. Po končani sv. maši boe defiliranje in oddaja zastave v veliko vojašnico. — K sv. maši vabijo se zastopstva drugih patriotičnih društev.

Poziv. Predsedništvo „Delavskega podporna društva“ vabi tem potem vse odbornike, namestnike in nadzornike, kakor tudi druge društvene člane, da se za gotovo udeleže današnje odborove seje, ki boe ob navadni uri zvečer, zaradi posvetovanja ob jutrnjem večernem obhodu v proslavo rojstnega dne Njeg. Veličanstva.

Gospodarsko društvo in Veselica napravita v četrtek zvečer v Škrednju slavnost v proslavo rojst. dne presv. cesarja, in to z godbo, petjem in umetelnimi ognji. Začetkom boe spreved po vasi, potem veselica v gostilni g. Gašperja Sancina.

Iz Sežane se nam piše: Javili ste že v Vašem cenjenem listu premeščenje bl. g. Aleksandra dr. Zenkovića, c. kr. okrajnega zdravnika iz Sežane v Gorico. Povodom tega premeščenja in zaradi mnogih zaslug, koje ima ta človekoljubni gospod za Sežano posebe in za ves Kras v obče, je občinsko starešinstvo Sežansko dalo gospodu doktorju v 9. dan t. m. odhodnico, pri kateri mu je g. župan A. Mahorič, uvaževaje njegove zasluge za ubogo ljudstvo in otroke-šolarje, katere je vedno brezplačno zdravil v 26letnem službovanju v Sežani, onemu gospodu doktorju, ki se ni strašil ne slabega ne hudega vremena, ne v letu ne v najhujši zimi, ne po dnevi ne po noči prihiteti bolniku na pomoč, napil na zdravje in zadovoljnost v novem kraju, v solnčni Gorici. Bl. gospod doktor zahvaljeval se je na tej zanj nepozabni ovaciji in zatrjeval, da Sežane in celega Krasa ne pozabi nikedar. Vsega priporočila vredni gospod doktor naj živi še mnogo let!

Z Reke pišejo „Slovenou“: „Nedavno sem omenjal v Vašem dnevniku, da je izšel nov „glagolski misal“ za Črnogoro, Dalmacijo, hrvatsko Primorje in bližnje otoke. Sedaj mi je še omeniti, da se tiska v Rimu v propagandini tiskarni tudi nov „rimski ritual“ za dalmatinske škoflje v hrvatskem jeziku. Kakor javljajo iz Rima, stal boe nevezan 5 kron (2 gld. 50 kr.) Ta novi ritual dobi tudi senjska škofija. Sicer ima ona že od leta 1859 hrvatski ritual, a ta ritual ni popolen. Vsed tega uvede naš vladika Juraj Posilović sedanji popolni ritual. Tako boe imela naša vladikovina nov glagolski misal in hrvatski obrednik v sedanjem jeziku. To je lep napredek! Hrvatje morajo res biti hvaležni slavno vladajočemu Leonu XIII., kateri jim je dal ti krasni knjigi. Mej tem, ko nas neusmiljeno stiskajo Madjari in naši prodani bratje, nam je toliko dober sv. oče v Rimu. — Naš vladika J. Posilović se je jel precej gibati. Letos boe na njegovo prizadevanje v Senju duhovne vaje za svečenstvo iz Krajine (Granice). Dalje se boe od sedaj opravljali po škofiji ljudski misijoni. O teh ni bilo dosedaj ni duha, ni sluha. Vodili jih bodo dalmatinski jezuitje. Slednjič je uvel tudi kanonično vizitacijo v Granici.“ Takih vladik pošlji nam blago nebo!

Le zvičajte se! Vetrici, ki je pripihal iz Pulja ter nam donesel vest o ustanovitvi družbe sv. Cirila in Metoda za Istro, vznemiril je seveda vse italijansko časopisje. To je gola resnica, katero ne morejo nikakor prikriti. Vedejo se pa ta laška glasila povsem različno: nekateri hočejo smešiti in bagatelizovati našo novo družbo, osobito pa gosp. dra. Leginjo, drugi pa upijejo: Hanibal ante portas! Mej tema dvema ekstremoma pa balancira Poreška „L' Istria“: zdaj se smeje zdaj joče. Zlasti članek v poslednji številki omenjenega lista ni druzega nego kopica protislovij: kar je sezidala „L' Istria“ v jednom odstavku, podrla je do tal v naslednjem. Po nekaterih mestih pravi namreč, da Italijanom se ni bati za Istro, da se ni bati, da bi slovensko gibanje itali-

janstvu odtrgalo le še jeden sam milimeter zemlje: kar so storili Slovani v zadnjih 20 letih, so storili, sicer pa ne dosežejo nič več. Dela so celó, kakor da jo veseli delovanje družbe sv. Cirila in Metoda, češ, ljudstvo se vsaj nauči čitati, čemur boe posledica, da se ne bode dalo zavajati po brezmiselnih uplivih. — Tako po nekaterih mestih. Na drugem mestu pa slika zopet črnimi barvami, kako zvito in preračunjeno postopajo Slovani, kako jim gre baje v Avstriji vse na roko, kako se uradniki slobodno upisujejo v družbo sv. Cirila in Metoda, dočim je cesarskim uradnikom zabranjeno biti članom „Lege Nazionale“ itd. Čitajoč to jeremijado misliti bi si morali, da za vsakim Italijanom stoji vsaj jeden orožnik z nasajenim bodalom, prežeč nanj, da ga odvede v zapor, ako se le gane.

Sicer pa treba pibiti izpoved „L' Istria“, da jej delovanje družbe sv. Cirila in Metoda utegno še koristiti s tem, da se boe ljudstvo vsaj naučilo čitati. Italijani torej ljudstvu niso priučili neobhodno potrebno vednosti čitanja — to je priznala „L' Istria“ na vsa usta — in s tem je obsodila najstrožje nadvladje nje lastne stranke, ki je po vzgladu od doli iz italijanskega kraljestva izgojila narod anal-fabetov, narod nevednožev. Hvala vam prisrčna na tej odkritosérnosti, hvala vam na izpovedbi, da ste pustili narod v temoti! Mi vam nočemo kvariti veselja in vam nočemo podirati vere, da ostane intakten „italijanski značaj“ dežele Istere; a mi ostanemo istotako trdni v svoji veri, da v najkrajši dobi prodero z nepremagljivo silo na površje slovenski značaj dežele; da se Istria pokaže svetu kot taka kakoršna je bila od nekdej: kot zemlja slovenska.

Tako je prav! Kakor javlja italijanski časopis „Il Dalmata“, prepovedala je policija v Zadru prepevati in javno igrati pesem „Nella Patria de Rosetti“. Mi od naše strani pričakujemo, da boe ta vzgled sledila tudi tržaška oblastnija, kajti to, kar se to pesmijo v Trstu počenja, presega že vse meje. V vseh javnih lokalih, kakor n. pr. „Cervo d'Oro“, „Ponte dela fabra“ itd. ne slišimo drugega kakor: Nella patria de Rosetti“, kateri posni frenetisko ploska navzoče občinstvo zahtevajoč ponavljanje, kateri zahtevi navadno in radi ugodijo slavni „umetniki“ po pet do šestkrat. V interesu javnega miru bi bilo, ako bi tudi c. kr. oblastnija v Trstu prepovedala to pesem igrati in prepevati vsaj po javnih ehajališčih, kajti ta izzivajoča pesem ne žali samo nas Slovencev, temveč tudi druge narodnosti, ki stanujejo v Trstu. Pričakujemo torej, da se to uvaži, tembolj, ker bi sicer utegnulo priti do energične reakcije.

Ljudskega shoda, ki se je vršil minolo nedeljo v vrtu gostilne „All' Operaio“, udeležilo se je kaciš 200 oseb. Zborovanju je predsedoval g. Krejčič, a namestnik mu je bil g. Poljšak. Prvi je govoril g. Zadnik o položenu delavskega stanu in pa o splošnem volilnem pravu. V svojem govoru je silno napadal (mej burnim pritrdjevanjem občinstva) vladino postopanje nasproti delavskemu stanu. Na onem mestu pa, kjer se je govornik bavil s predlogom Mladočehov za promembo volilnega reda, napadajoč Mladočeha in očitajoč jim sebičnost, nastal je velik hrup mej navzočimi delavci. Sledivši govornik, g. Ipavic, je toplo zagovarjal predlog Mladočehov, naglašujoč, da jim moramo ibiti hvaležni tako kot Slovani, kakor kot socijalistična stranka. (Izvajanjem g. Ipavca je burno pritrdjevala velika večina poslušalcev). Na ugovor g. Zadnika, da nikakor nismo dolžni hvale Mladočehom, ker to bi bili morali že pred 30 leti storiti, kar so zdaj storili, poprijel je g. Ipavic zopet za besedo, izjavljajoč, da mladočehskih poslancev pred 30 leti niti ni bilo in da je vendar bolje, da so storili zdaj ta

korak, nego da bi ga ne bili nikoli. Zato ostaje govornik pri tem, da moramo biti hvaležni Mladočehom.

K sklepu je Zadnik slikal, kako kri- vično se dandanes v Avstriji postopa z delavsko stranko, osobito kar se tiče vo- lilnega reda, na kar se je vsprejela pri- bližno nastopna resolucija:

Uvažujoč, da se delavsko ljudstvo z- bok kapitalistiškega gospodarstvenega reda in predpravice posestnikov pogreza vedno bolj v gospodarsko in političko od- visnost, izreka današnji shod, da je ne- obhodno potrebna revizija ustave na podlagi občne in jed- nake volilne pravice za vse državljane od 21. leta naprej, brez razločka spola. Neobhodno potrebno je nadalje, da ljudstvo zadobi priložnost zastopati svoje inte- rese ter se izobraževati poli- tički, da se usposobi za boj proti vedno rastočemu izko- riščevanju s strani posedo- valnih stanov.

**Iz oficijelnega poročila o VIII. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda.** (Dalje.) Goste, dole z Ljubljanskim vlakom, pozdravila je odbornica ženske po- družnice Sežanske, gospodična Mici- ka Mahorčičeva nastopno:

„Čestita gospoda! Veseloštopovani gos- pod predsednik! Pripeljal Vas je vlak na krani slovenski Kras pri prijazno Sežano. Prišli ste z namenom, da se posvetujete v prid slovenske dece in slovenske šole, da ohranite našo deco starodavnemu slo- venskemu narodu, zvestemu veri, domu, cesarju. Blagoslovi naj Večni Vaš trud, in Vaše delo naj donese najlepši in najplo- dovitejši sad v prid in blagor slovenske mladine, ljubega nam slovenskega naroda. Radovaje se Vašega prihoda vam kličem v imenu sežanske podružnice in v imenu slovenskih rojakov na Krasu: Bog Vas sprimi!“

Dežalni poslanec in župan g. Rajko Mahorčič pa sledeče:

„Slavna gospoda! Čestiti gospod pred- sednik! V imenu občine Sežana, katero imam čast kot župan zastopati in v imenu gospodov kraških županov, zastopajočih prebivalstvo sivega Krasa, zahvaljujem se vam prav srčno, da ste si Sežano ali tako zvano kraško metropolo izbrali za glavno skupščino družbe sv. Cirila in Metoda. Z radostnim srcem smo vas pričakovali in ravno s tem radostnim srcem vas sprej- memo. Mi Sežanci in z nami vsi Kra- ševci se veselimo današnji dan v tej če- stiti družbi veselo praznovati, in zato vam izrečem svoj bratski pozdrav in Bog Vas živi!“

Prvomestnik družbe, veleč. g. Tomo Zupan, pa je ob sprejemu na sežanskem kolodvoru odzdravil prilično tako-le:

„Preblagorodna gospa prvomestnica — Preblagorodni gospod deželni poslanec- župan — Blagorodne gospice!“

„Pred mano je steza  
moj ljubljani svet:  
Vsa lepa dolina,  
ki Krasu je cvet.“

poje Vaš pesnik-rojak to najlepše ozemlje, kar pa ima Kras — Vaše ožje domovje oslavljajoč.

Prečuden je kraški ljubljani in lepi svet, ki reke požira in je razliva zopet na dan, veličasten je ta kraški svet, ki pot- niku odpira prostorje pod zemljo, kot da bi ga hotel voditi v bajeslovna bivalšča starodavnih pravljic.

Čudno in veličastno vse to. — A voda, ki je izginila in se prikazala zopet, utegne vnovič premeniti svoj tek, če tudi jo je za enkrat omejil sam večni zidar. In Vaši podzemeljski hramovi, akoprav obokani še tako trdno, utegnejo vender le razpasti pod silo časovnih zgodob. Kedaj, kako — temu je Bog vladar.

Nerazrušljiva skoraj se nam sicer zdi sedanja podoba Vašega kraškega sveta — toda nerazrušljiveja je Vaša domovinska vna, nerazrušljiveja je Vaša ljubezen

do vseh teh teženj, koje zedinjuje v sebi družba sv. Cirila in Metoda.

In prav ta Vaša neizpremenljiva lju- bav do domovja, prav ta Vaša neizpre- menljiva ljubav do slovenskega šolstva je, ki je privedla danes toliko Slovenk in Slovencev iz vseh naših pokrajin sem v Solčno Sežano. Strmeč ob čudih kraškega sveta se hočemo še bolj nadeviti uzornemu domoljubju čast. bivalk in bivalcev, oso- bito še Vašega prelepega sežanskega okraja, imenovanega „Kraški raj“.

Zahvaljujoč se imenom družbe sv. Cirila in Metoda na tem sijajnem sprejemu naših čast. skupščinarjev odzdravljam vam Preblagorodna, kot načelnici naše ženske podružnice, ki je prva na Slovenskem spre- jela pod svoje okrilje veliko našo skup- ščino — odzdravljam vam, preblagorodni gospod poslanec-župan in vam, častite gos- pice, na Vašem tako milem nam pozdravu; zahvaljujem se vam, čast. gospice za du- teče darove Vaših rok, vsem vam in vsem nazočim iz dna duše kliče: Bog živi Se- žano! (Dalje prih.)

Za družbo sv. Cirila in Metoda na- brali so mladi Škedenjski krokarji v „ita- lijanskem“ gnezdu pri Benich-u v Škedenju 72 novč. — Hrvatje in Slovenci pri sv. Ivanu 2 gl. 20 kr.

Pri banketu na čast odhajajočemu g. Križu za svetoivansko podružnico nabrali 13 kron 62 stotink, da postane pokrovite- ljica družbe sv. Cirila in Metoda. Lepa hvala, živeli!

Družba sv. Cirila in Metoda je pre- jela nastopne darove: Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“ je izročilo 2868 kron, nabranih od dne 29. maja do 12. julija in izkazanih v 121.—157. številki. Na posamezne kraje, odnosno posamezne darovalce se imenovane prve krone raz- delje tako-le: Stari trg 28, Trst 2, Ljub- ljana 3, Mally 20, Zagorjan 10, Žalec 18, Št. Jernej 21, Ljubljana a, Trst 1, itd. Vrhnika 60, Zagorje 31, Krško 24, itd. gostilna Loyd, Žužemperk i. dr. 74, Za- gorjan-Auer, deseterica i. dr. 44, Brežice 46, posameznik 11, Črnomelj 36, Zatičina 35, Iv. Božič 10, Urek 25, posamezniki 12, gospa Vrščec v Sevnici 50, Št. Jurij 24-30, Loški Potok 6, posamezniki 6-30, Ptuj 43, Ribnica 40, Sava 8, Postojna 100, Ljubljana 101, Litija 68, Kamnik 25-30, itd. Borovnica 35, Cerklje 18, po- samezniki 8, Kranj 101, Novo Mesto 51, Dunaj 20, Selce 10, Vrhnika 50, Kranj 10, posamezniki 4, Železniki 26, Lož 15, Šmartno 10, Kranjska Gora 22, Kostanje- vica 6, Novo Mesto 109, Ljubljana 10, Šmarje 38, Torte (Nordpol) 55, drugolet- niki 10 itd. Litija 29, dva tujca 10, itd. Celje 20, Ploj 16 itd. I. V. 20, Postojna 8, Celje 100, Metlika 30, Krisper 20, Slove- nija 20-26, Narodna gostilna 14, Loka 207, Kamnik 27, Št. Pavel 40, itd. — Šentjabsko-Trnovska ženska podružnica v Ljubljani nam je poslala 350 gl. 89 kr., t. j. znesek veselice dne 18. rožnika in darovane prve krone z željo, da se vpiše trikrat kot pokroviteljica. Lep vzgled po- žrtovalnega domoljubja, v katerem se od- likujejo tudi Postojnske, Tržaške in vedno delavne Litijske Slovenke! Za Postojnsko žensko podružnico nam je poslala g. Jo- sipina Kraigher 214 gl. in sicer 100 gl. pokroviteljine in 114 udnine, za Tržaško žensko nam je izročila g. dična Ljudmila Mankoč 170 gl. in sicer 100 gl. pokro- viteljine in 70 gl. udnine in že četrto pokroviteljino so poslale Litijske in Šmar- tinske Slovenke, katere zastopa kot četrta pokroviteljica g. Ivana Knaflič. In tudi Šentpeterske domoljubkinje v Ljubljani ne zaostajajo za Šentjakobskimi: poslale so 100 gl., da se vpiše njih podružnica za pokroviteljico. — Pokrovitelji z zne- skom 200 kron so postali: Čč. gg. bogos- lovcu I. 1892/93, g. Fran Jurca, veletržec v Postojni in „Novomeški samci“. — Pred- sednik podružnice Zatičina-Višnja-Gora-Št. Vid, g. notar Pirnat, nam je poslal kot podružničen donesek 100 gl. — Za Se-

žansko podružnico nam je poslala g. Mici- Mahorčičeva 97 gl.; prve krone pa so darovali v Sežani: Franjo Gulič, Nežika Štolfa, Nežika Pitanič, Zinka Širca, Mici Mahorčičeva, Kosovel, Kante, Rajmund Mahorčič, Kanobl, Dettoni, Hren, Mankoč, dr. Ribač, Gerbec, Batistig, Leban, rodo- ljub, idealist, narodna žena po 1 kr., Ma- rija Pregl, Pavlina Resman, Hrašovec, dr. Ostertag po 2 kr., puščica v gostilni Jo- žefa Štolfa 3 gl. 40 kr., v kavarni Do- lenčevi 7 gl. 65 kr., pri družini Mahor- čičevi 6 gl. 17 kr., vesela družba v Di- vači 14 kr., vesela družba v Sežani 12 kr. — Prvomestnik Litijske podružnice, č. g. Jernej Zupančič nam je poslal 90 gl. Društvo učiteljev v Kamniškem okraju je pristopilo družbi kot pokrovitelj; do- plačalo je namreč 66 gl. k lani v ta na- men poslanim 34 gl. — Sežanska po- družnica nam je izročila kronin dar 130 kr. dot dohodek veselice na Koslerjevem vrtu. — Uredništvo „Mira“ nam je izro- čilo 115 kron, izkazanih v 15.—19. št. (Vsega vkup je dosedaj nabral „Mir“ 365 kron!) — Uredništvo „Primorskega lista“ nam je poslalo 33 gl., nabranih za našo družbo in izkazanih v listu. V Tr- novem in Ilirski Bistrici so darovali prve krone: vč. g. dekan I. Vesel, čč. gg. Mo- žina, Ferjančič, Rudolf, Bilc, gospa Ivana Valenčič, R. Kovač, Tomšič, M. Hodnik, Josipina Kranjec, Josip Tomšič, Ličan, Lamso, Barbier, nadučitelj Zarnik, učite- ljica, Bizjak, Terezija Benigar, Fr. Valen- čič, Fr. Benigar, Stibil, Trnovski, H. Per- kan, Zagorje, Fischer po 1 krono, g. Ma- rija Suovan, učiteljica, Prosen in drugi neimenovani po 2 kroni, Brinšekova hiša 2 kroni; gospa Bachmann 4 kr.: vsega vkup 45 kron, katere je nabrala in družbi poslala g. Franjica Brinšek. — G. Fran- šetina v Črnomlju je poslal 33 kron, po- leg zadnjih imenovanih so darovali po 1 krono: Fr. Šušteršič, Avg. Kunc, M. Pav- lin, Vč. g. Fr. Šernicolj, komendant na Reberci, je daroval 20 kr., vč. g. Šimen Muden, župnik v Železni Kaplji 11 kron skupaj 31 kr. G. Fr. Hrošovec, blagajnik Graške izvanakademiške podružnice, nam je poslal 24 kron; darovali gg. dr. Kla- sime, B. Kozbek iz Lipnice, Jerovšek po 2 kr., g. Gale, g. Dolžan, gdč. S. Prus, gdč. R. Prus, Grozdnik, Razlag, Neimene- vans, gg. Ljubec, Hauptman, Lezezinger, Lupša, Volkovič, Zohar, Resman, F. H. Neimenovan, drd. Majer, Rojnik po 1 kr. — V Mariboru so darovali prve krone: drd. Medved 10 kr., gg. M. Gisel, prof. Jerovšek, prof. Matek, prof. Koprivnik, nadučitelj Nerat, ravnatelj Schraimec po 1 kr., č. g. Jožef Sigl, kapelan Kanjci, 1 gl., vesela družba 70 kr., druga ve- sela družba 30 kr.: vsega vkup 10 (P) gl., ki nam jih je poslal g. nadučitelj Nerat. — Obrtno pomočno društvo nam je dovo- lilo pri obnem zboru 10 gl. darila.

(Konec prih.)

„Delaleko podporno društvo“ priredi dne 20. avgusta t. l. obletnico blagoslov- ljenja društvene zastave v lepo okinčanem vrtu „Mondo nuovo“ z veliko veselico, ka- tera začne ob 6½ uri zvečer in traja do polnoči. Pri veselici sodelujejo: „Slovan- sko pevsko društvo“, telovadci društva „Tržaški Sokol“ in godba; palili se bodo lepi umeteljni ognji in se bodo igralo na kegljišču za premije. — Spored veselice: 1. D. Jenko: „Naprej“, godba. 2. Corri- dori: „Simfonija“, godba. 3. Hajdrih: „Na boj“, moški zbor. 4. Telovadba, izvršujejo člani „Tržaškega Sokola“. 5. Nagovor predsednika, po katerem bodo svirala godba „Cesarsko pesem“. 6. G. Eisenhut: „Na Savi“, valček, godba. 7. Umeteljni ognji. 8. Zeller: „Polka“, po motivih ope- rete „Prodajalec ptičev“, godba. 9. Vilhar: „Domovini“, mešani zbor. 10. Zitta: „Me- ljubi“, polka, godba. 11. „Slovan“, plesni sestavek, godba. 12. Vilhar: „Naša zvezda“, zbor s tenor-samospevom, poje g. Josip pl. Masnec. 13. Verdi: Scena in arija iz opere „Attila“, godba. 14. Zajc: Finale iz opere „Nikola Subić-Zrinski“,

godba. 15. Umeteljni ognji. 16. Plover: „Santarelina“ kvadrilja, godba. 17. Win- ter: „Ciac“, brzopolka, godba. Ustopnina za osebo 20 nvč. (Nad 10 let stari otroci plačajo 10 nvč. ustopnine). — NB. Od- prto je tudi kegljišča, kder se igra na dobitke. — V slučaju slabega vremena prenese se veselica na dan 3. septembra ob isti uri zvečer.

**Pevsko društvo „Slava“** od sv. Ma- rije Magdalene spodnje, priredi v petek dne 18. t. m. na večer rojstnega dne Nj. Velič. cesarja, svoj pevski večer, z do- mačo godbo, v krčmi g. Jožefa Prankovič, pri sv. Ani. Omenjeno društvo bodo skr- belo za rasvetljava vrta.

**Pevsko društvo „Nabrežina“** priredi na nedeljo 27. t. m. veliko veselico s ple- som na prostem; za to veselico delajo se velike priprave in obljubili so svoj prihod gostje iz vse slovenske okolice. „Nabre- žina“ pokazala bo ta dan zopet svoje slo- vensko lice, zlasti onim, ki bi najraje zatrl vsak pojav slovenskega življa ob adrijan- skem morju. Smelo pa tudi pričakujemo izrednega užitka od slavnoznanih pevcev Nabrežinskih, saj so dobili vsestransko pohvalo že ob prvem svojem nastopu; in da so še napredovali, pokazali bodo pri tej veselici. Opozarjamo torej slovenske in Slovence prijazne okoličane, da ne za- mude prihiti 27. t. m. na Nabrežino, kajti prepričani smo, da bo društvo „Na- brežina“ pod spretnim vodstvom pevovodje svojega, gosp. Jos. Čerin a, smelo zapisati z zlatimi črkami ta dan v svojo zgodovino. Obširnejši program priobčimo v prihodnji številki.

**Obrtno-nadaljevalna šola za klesarjev Nabrežini.** S 1. septembrom t. l. začne novo šolsko leto 1893/94 na obrtno- nadaljevalni šoli za klesarje (kamenoseke). Učenci se sprejemajo vsak dan predpoludne od 15. do 31. avgusta. Ker je ta šola za klesarske obrtnike zelo važna, zato naj stariši nikakor ne zamude vpisati svojih rokodelskih učencev v to šolo; sprejemajo se tudi klesarski pomoč- niki (delavci).

Učne pripomočke dobe vsi brezplačno. **Zvonik cerkve v Katinarji** bodo po- pravljali. Mestne občina je pooblastila eksekutivo, da izplača v naprej proraču- njene stroške v znesku 700 gl.

**Nov parnik.** V ladijetesalnici spustili so dne 12. t. m. v morje parnik ruske zastave „Elena Kupa“. Parnik je bil na- ročen za trdko Kurkumelijevo v Berdi- janskem (Krim) ter je namenjen posebno prevažanju žita. Drži 500 tonelat. — „Elena Kupa“ je 283. parnik, kateri je bil iztesan v ladijetesalnici pri sv. Roku in že četrti, ki je šel letos v morje.

**Veselica na dirkališču** privabila je v nedeljo okoli 17 tisoč oseb na Montebello. Sodelovale so poleg tržaške mestne in ubožniške glasbe mestne glasbe iz Kopra, Červinjana, Gorice in Tržiča. V sled ogromne udeležitve imelo bodo „društvo prijateljev detinstva“ izvestno lep dobiček. To je zavedlo odbor, da je priredil večeraj slično veselico. Namesto dobitkov uvrtili so umeteljne ognje. Tudi večeraj bila je udeležitev ogromna.

**Samoubojstvo kneginje.** V Rimu je skočila dne 13. t. m. raz okno 4. nad- stopja palače v ulici Castelfidardo 28 letna uduva kneginja Ana Rozanova iz Moskve. Obležala je na mah mrtva. Povod samo- ubojstvu leži menda v morfijomaniji, kajti mlada nervozna kneginja navadila se je na morfij, kateri ji je brzkone omračil možgane.

**Nov ženski zdravnik.** Na vseučilišču v Napolju napravila je z odliko stroge iz- pite iz občnega zdravništva in ranocelstva 22 letna góna. Zofija Bakuninova, hči ru- skega prognaoca Bakunina. Izpraševalna komisija bila je polna občudovanja in po- hvale ter je sklenila tiskati izpitno delo nove doktrice na stroške vseučiliščne.

**Dopisnice po eden novčič** dobimo skoraj. A to ni sl. c. kr. erar, kateri znižal dopisnice na polovico dosedanje cene, nar-

